

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 6. lutego 1900.

Treść: (Nr 18—21.) Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą kolej parową wązko-torową od stacyi Góra Isel kolei lokalnej Innsbruck — Hall w Tyrolu do Igls. — 19. Obwieszczenie o przeistoczeniu Delegacyi komory głównej bielskiej w dworcu kolejowym w Dziedzicach na samoistną komorę główną II. klasy. — 20. Rozporządzenie, dotyczące się nabywania bez opłaty podatku oleju mineralnego rafinowanego o gęstości poniżej 770 stopni do popędu motorów. — 21. Rozporządzenie, którem na dalsze pięciolecie ogranicza się sądownictwo c. i k. urzędów konsulowskich w Egipcie i przenosi się częściowo to sądownictwo na trybunały mieszane tamże istniejące.

18.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 15. stycznia 1900,

o nadaniu koncesyi na małą kolej parową wązko-torową od stacyi Góra Isel kolei lokalnej Innsbruck—Hall w Tyrolu do Igls.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, o kolejach niższego rzędu, c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnym Ministerstwem wojny nadało gminie miasta Innsbrucku o to proszącej, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu małej kolei parowej wązko-torowej od stacyi Góra Isel kolei lokalnej Innsbruck—Hall w Tyrolu na Ambras, Aldrans i Lans do Igls, pod następującymi bliżej określonymi warunkami i zastrzeżeniami.

§. 1

Koncesyonaryuszce zapewniają się co do koncesyonowanej małej kolei dobrodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnień od podatków, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Co do stępla od biletów osobowych stosowane być mają postanowienia artykułu XX, ustęp drugi ustawy powyższej.

§. 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest budowę kolei żelaznej na wstępie oznaczonej skończyć najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny przynajmniej od 1. marca aż do 30. grudnia każdego roku.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesyonaryuszka na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce do wybudowania kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi publiczne, koncesyonaryuszka winna postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania dróg.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinna koncesyonaryuszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowiło, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238 i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle Władz powołanych.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszce prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wnijsię ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszki.

Wypuszczenie w obieg obligacyi pierwszeństwa jest wzbronione.

Natomiast nadaje się koncesyonaryuszce prawo wypuszczenia w obieg akcyi pierwszeństwa, które pod względem oprocentowania i umorzenia będą miały pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, a to w sumie, którą Rząd ustanowi.

Dywidenda należąca się od akcyi pierwszorzędnych, zanim akcyje zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę

i urządzenie kolei, łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki, jakoteż formularze akcyi zakładowych i akcyi pierwszeństwa, które będą wydane, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dozwalać podoficerom i ordynansom na razie służbę pełniącym bezpłatnego przejazdu koleją.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie umówić się należy z właściwemi Władzami wojskowemi.

Koncesyonaryuszka zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 8.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. Władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na jakiejś części kolei koncesyonowanych, koncesyonaryuszka ma poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom Władz, bez jakiegokolwiek roszczenia do wynagrodzenia za stratę poniesioną w skutek czasowego wstrzymania ruchu.

§. 9.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i słudzy, jadący koleją z polecenia Władz sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla zabezpieczenia interesów państwa z powodu koncesyi lub w sprawach dochodów niestałych, gdy się

wywiódą certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla wylegitymowania się wystawiać im będzie, przewożeni być powinni z punktem podróznym bezpłatnie.

§. 10.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne na rzecz zakładu pocztowego może koncesyonaryuszka żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyżące się zarządu kolei małej, wymieniane między dyrekcją lub gronem kierującym przedsiębiorstwa kolejowego a podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę zakładu kolejowego.

§. 11.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest mieć pieczęć o urządzenie na rzecz swoich funkcyonaryuszów i ich rodzin zaopatrzenia dla inwalidów i starców i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna przynajmniej takie same korzyści członkom nastroczająca a względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesyonaryuszkę wkładająca jak kasa rzeczownego związku.

§. 12.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dostarczać wcześniej Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie wykazów statystycznych potrzebnych do zestawienia statystyki rocznej kolei żelaznych.

§. 13.

Koncesję nadaje się z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat (90) dziewięćdziesiąt, licząc od dnia dzisiejszego a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem przerzeczonego czasu uznać koncesję za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §. 2im zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 14.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, nie stosuje się do kolei koncesyonowanej.

§. 15.

Koncesyonaryuszka nie jest upoważniona do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na małej kolei koncesyonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§. 16.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesję jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana, za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

19.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. stycznia 1900,

o przeistoczeniu Delegacji komory głównej bielskiej w dworcu kolejowym w Dziedzicach na samoistną komorę główną II. klasy.

Delegacja komory głównej bielskiej, istniejąca w dworcu kolejowym w Dziedzicach, przeistoczona została na samoistną komorę główną II. klasy, która rozpoczęła czynności od dnia 1. stycznia 1900.

Oprócz tych upoważnień pod względem ekspedycji, które służyły dawnej delegacji, nadane zostało nowej komorze głównej w myśl artykułu IX, l. 1 ustawy o taryfie cłowej z dnia 25. maja 1882, upoważnienie do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróznym naprzód lub później wysłanych, tudzież do poboru cła wchodowego od przedz wędlianych Nr. t. 154 b.

Jorkasch r. w.

20.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. stycznia 1900,**

tyczące się nabywania bez opłaty podatku oleju mineralnego rafinowanego o gęstości poniżej 770 stopni do popędu motorów.

W dalszem wykonaniu ustawy z dnia 29. czerwca 1896 Dz. u. p. Nr. 105 i z częściową zmianą rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy z dnia 3. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 107, pozwala się w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministerstwem skarbu, żeby pozwolenie do nabywania bez opłaty podatku oleju mineralnego, którego gęstość przy cieplecie 12 stopni Reaumura wynosi mniej jak 770 stopni (benzyny), do popędu motorów, udzielano także osobom a względnie przedsiębiorcom, używającym motorów nie do celów przemysłowych, lecz do innych, np. do utrzymywania w ruchu machin rolniczych, wozów motorowych itd.

Jednakże do wytwarzania światła elektrycznego wolno motorów zasilanych benzyną uwolnioną od podatku używać tylko wyjątkowo o tyle, o ile wytworzone światło służy wyłącznie tylko do oświetlenia lokali, należących do pracowni, w której motor benzynowy dostarcza siły ruchodawczej.

Pod względem udzielania powyższego pozwolenia, tudzież warunków jakie przy tem mają być dopełnione i środków kontroli przestrzegać się mających, stosują się w ogólności postanowienia powyższego rozporządzenia wykonawczego.

Jednakże Ministerstwo skarbu zastrzega sobie zarządzenie w razie potrzeby, w poszczególnych przypadkach użycia motoru, osobnych środków kontroli, jakichby dobro skarbu wymagało.

Böhm r. w.

21.**Rozporządzenie c. i k. wspólnego Ministra spraw zewnętrznych z dnia 31. stycznia 1900,**

którem na dalsze pięciolecie ogranicza się sądownictwo c. i k. urzędów konsulowskich w Egipcie i przenosi się częściowo to sądownictwo na trybunały mieszane tamże istniejące.

Z upoważnienia Jego c. i k. Apostolskiej Mości i w porozumieniu z Rządami obu obszarów monar-

chii rozporządza się na zasadzie §. 17go ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136 a względnie §. 17go artykułu XXXI. ustawy węgierskiej z r. 1891:

Postanowienia, tyczące się ograniczenia sądownictwa c. i k. urzędów konsulowskich w Egipcie i częściowego przeniesienia tego sądownictwa na trybunały mieszane tamże istniejące, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 18. grudnia 1875, Dz. u. p. Nr. 153 a względnie rozporządzeniem królewsko węgierskiego Ministra sprawiedliwości z dnia 5. stycznia 1876, Dz. u. p. Nr. 491 wydane, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. stycznia 1899, Dz. u. p. Nr. 16 a względnie rozporządzeniem królewsko węgierskiego Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1. lutego 1899, Nr. 7701 (Rendeleték Tára Nr. 42) aż do dnia 1. lutego 1900 w mocy utrzymane, zachowują moc swoją na następne pięciolecie, to jest aż do dnia 1. lutego 1905.

Nadto na tenże sam okres, poczynawszy od dnia 1. lutego 1900, porucza się trybunałom mieszanym w Egipcie ustanowionym sądownictwo karne względem obywateli austriackich i obywateli węgierskich co do przestępstw wrozdziale IX (artykuły 293 — 301) tytułu III, egipskiego *Code pénal mixte* nowo zaprowadzonego, oznaczonych (upadłość podstępna i pospolita, tudzież inne przestępstwa z upadłościami w związku będące) a przeto wyłącza się rzeczone czyny karygodne z zakresu działania c. i k. urzędów konsulowskich w Egipcie co do spraw karnych.

O ile zresztą w dniu, w którym rozporządzenie niniejsze wejdzie w wykonanie, takie sprawy karne toczą się już w c. i k. urzędach konsulowskich w Egipcie, sądownictwo ich zatrzymuje swoją dotychczasową rozciągłość.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. lutego 1900.

Wiedeń, dnia 31. stycznia 1900.

Gołuchowski r. w.

Stosownie do §. 18 ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136, rozporządzenie powyższe ogłasza się niniejszem.

Spens r. w.